

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lutego 1986 r.

w sprawie rocznych nagród z zakładowego funduszu nagród w uspołecznionych zakładach pracy nie będących państwowymi jednostkami organizacyjnymi oraz w sprawie niektórych wynagrodzeń i świadczeń za czas efektywnie nie przepracowany, stanowiących podstawę ustalania wysokości nagrody.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 10 lipca 1985 r. o rocznych nagrodach z zakładowego funduszu nagród w państwowych jednostkach organizacyjnych nie będących przedsiębiorstwami państwowymi (Dz. U. Nr 32, poz. 141) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zasady wypłaty nagród, o których mowa w ustawie z dnia 10 lipca 1985 r. o rocznych nagrodach z zakładowego funduszu nagród w państwowych jednostkach organizacyjnych nie będących przedsiębiorstwami państwowymi (Dz. U. Nr 32, poz. 141), zwanej dalej „ustawą”, stosuje się również do pracowników uspołecznionych zakładów pracy, które w dniu wejścia w życie ustawy miały prawo do tworzenia zakładowego funduszu nagród na podstawie przepisów dotychczasowych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy uspołecznionych zakładów pracy, w których — na podstawie odrębnych przepisów — jest tworzony fundusz załogi, są wypłacane nagrody i premie z podziału nadwyżki bilansowej oraz w których tworzy się fundusz nagród na podstawie art. 268 § 6 ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210 i z 1983 r. Nr 39, poz. 176).

§ 2. Do podstawy ustalenia wysokości rocznej nagrody z zakładowego funduszu nagród dla pracownika, niezależnie od wynagrodzenia określonego w art. 10 ust. 1 ustawy, zalicza się:

- 1) zasiłek chorobowy lub wynagrodzenie wypłacane w czasie trwania stosunku pracy z tytułu niezdolności do pracy pracownika powstałej wskutek:
 - a) wypadku przy pracy,
 - b) wypadku w drodze do pracy lub z pracy,
 - c) choroby zawodowej,

- d) leczenia w szpitalu lub sanatorium, łącznie z okresem nieprzerwanej niezdolności do pracy następującym bezpośrednio po okresie leczenia w szpitalu lub sanatorium,
- e) choroby przypadającej w okresie ciąży,
- f) choroby lub wypadku, które spowodowały przejście pracownika na rentę inwalidzką lub świadczenie rehabilitacyjne,
- g) chorób oznaczonych numerami statystycznymi 010—018, 137 oraz 140—208,

- 2) zasiłek macierzyński,
- 3) zasiłek wyrównawczy,
- 4) wynagrodzenie za czas efektywnie nie przepracowany:
 - a) w związku ze zwolnieniem od pracy na podstawie przepisów o zwolnieniu od pracy, jeżeli przepisy te przewidują wypłatę wynagrodzenia za czas tych zwolnień, oraz na podstawie przepisów o kierowaniu pracowników uspołecznionych zakładów pracy do szkół dla pracujących i na studia dla pracujących w szkołach wyższych, a także w celu podnoszenia kwalifikacji w formach pozaszkolnych,
 - b) w związku z pełnieniem dyżuru w zakładzie pracy,
- 5) wynagrodzenie za wykonywanie dodatkowych czynności nie wchodzących w zakres obowiązków wynikających z umowy o pracę lub innego aktu, na którego podstawie został nawiązany stosunek pracy,
- 6) wynagrodzenie za okres odbywania ćwiczeń wojskowych, krótkotrwałego przeszkolenia wojskowego, cwi-

czeń w obronie cywilnej oraz w jednostkach przewidzianych do militaryzacji,

- 7) ekwiwalent za nie wykorzystany urlop wypoczynkowy, przysługujący:
 - a) pracownikom odchodzącym na emeryturę,
 - b) pracownikom odchodzącym na rentę inwalidzką,
 - c) pracownikom, którym przyznano świadczenie rehabilitacyjne.

a także ekwiwalent za nie wykorzystany urlop wypoczynkowy przysługujący z tytułu śmierci pracownika.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do zakładowego funduszu nagród, poczynając od nagród wypłacanych za rok 1985.

Prezes Rady Ministrów: **Z. Messner**